

kr. Bygningskonsulenten er kritisk over for projektet og økonomien i det.

Der afholdes møde i sagen i september 2001, hvor menighedsråd, provstiudvalg, biskop, stiftskontorchef og bygningskonsulent deltager, og så anbefales det, at man igen tager sagen op i menighedsrådet til en ny drøftelse. Det gør man så, og denne gang bliver udgifterne anslået til 6,2 mio. kr., og det beløb anmoder menighedsrådet om at måtte låne i stiftsmidlerne, og det får de lov til. Så det er rigtigt.

Jeg forstår, at der er tre embeder i sognet. De to af præsteembederne har tjenestebolig med hver deres konfirmandlokale. Den præst, som nu skal bo i denne bolig, underviser konfirmander på skolerne, og der er også sognelokaler knyttet til kirken. Så der er efter min vurdering rigeligt med lokaler til rådighed til at undervise konfirmander i. Jeg synes, som jeg indledte med at sige, at det er uansvarligt, som man forvalter kirkeskattemidlerne i Vordingborg.

Første næstformand (Svend Auken):

Selv om det er en stor sag, er vi altså nødt til at overholde taletiden.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil sige til kirkeministeren: Det er dejlig befriende at få et ærligt svar, et svar, der kommer lige fra hjertet. Det er dejligt, at ministeren ikke forsøger at tale udenom, og jeg kan forstå på alle de svar, der er givet tre gange nu, at ministeren faktisk i bund og grund er enig med mig i, at det er en disposition, der ikke tåler at se dagens lys. Det, jeg også lægger vægt på i mit svar til ministeren, er, at de børn, der skal have den konfirmandsforberedelse, kan få den inde i Vordingborg by i to hold præstelokaler, menighedslokaler, og hvad ved jeg – og så bygger man det dér!

Det er meget svært for befolkningen at forstå en sådan disposition. Men jeg forstår på ministeren – det vil jeg godt lige have bekræftet – at ministeren ikke har nogen mulighed for at sige til kompetente personer, om ikke lige de kunne kigge på den sag en ekstra gang uden at blande sig, men alligevel sige: Prøv lige at se på, om den her disposition helt er i overensstemmelse med en regulær og ordentlig kirkepolitisk udgiftspolitik. Så siger jeg tak til ministeren.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Nu er det som sagt en lokal beslutning, det er en decentral beslutning, og det synes jeg også det skal blive ved med at være. Jeg ved, at langt ho-

vedparten af landets menighedsråd tager deres opgave som menighedsrådsmedlemmer meget alvorligt, og de handler meget ansvarsfuldt.

Vi har 17.000 mennesker i dette land, der sidder som medlemmer af menighedsråd, og som gør et stykke frivilligt arbejde, og langt hovedparten gør et godt stykke arbejde.

Så kan det være, at der en gang imellem sker sådan noget som det, vi kan se, man er på vej til i Vordingborg, men det må ikke ødelægge det for alle de andre, og jeg er også sikker på, at hr. Poul Nødgaard er enig med mig i, at det ikke kan være målet at centralisere beslutningerne i en tid, hvor vi nærmer os 100-året for menighedsrådenes oprettelse. Men i stedet for må vi mane til eftertanke, mane til besindelse og så håbe på og regne med, at man også lytter til det lokalt.

Det er jo bl.a. derfor, at jeg har sendt cirkulæret ud den 1. februar i år med en kraftig, kraftig henstilling til menighedsrådene om at holde igen, at vise samfundssind. For det er uholdbart for kirken, at man istandgør og ombygger og bruger millioner og millioner af kroner, mens vi ser, at svampen spreder sig i skolerne, og der ikke kan blive behandling til de syge, som må stå på en venteliste, eller til de unges uddannelse osv. Det er uholdbart.

Så jeg har henstillet meget, meget indtrængende til menighedsrådene om at holde igen, om at besinde sig, og det er jeg overbevist om at langt de fleste menighedsråd lytter til.

Kl. 16.35

Poul Nødgaard (DF):

Jeg kan ikke forvente, at kirkeministeren med den korte taletid kan nå at svare på alle spørgsmålene, men jeg vil godt lige stille et spørgsmål om fælles kirkeskatteprocent, som man jo for så vidt har i Vordingborg Kommune. Kunne man overveje, hvis de her eksempler på prestigeprojekter spreder sig i landet, at give hvert sogn inden for kommunen sin egen kirkeskatteprocent? For jeg ved, at man i folkeregistrene bare kan trykke på en knap, og så ved man præcis, hvilke personer der bor i hvilket sogn. Det ville altså betyde, at det enkelte menighedsråd bliver ansvarliggjort inden for sognets rammer for en disposition, som her er.

Men jeg kan da forstå – det er nok ikke ord, ministeren vil tage i sin mund, så jeg gør det – at ministeren faktisk med det, hun har sagt her, på meget flot vis bekræfter, at der er tale om et rig-